

பொருள்க

சமூக இலக்கியச் சஞ்சிகை

ஆசிரியர் - புரட்சிமாறன்

3

பி. இல

~~11~~

93

35

சமூக இலக்கியச் சஞ்சிகை
சம்பந்தமுறை

நன்றி மறவோம் ..

இனிய வாசகர்களின்
எதிர்கால நன்மைக்காக
எமது
'கொள்கை'
ஏட்டைப்
பொதுநூல் நிலையத்தில்
போட்டுவைக்க
இடமளிக்க,
சம்மதித்துவைப்பீ
யட்டின
ஆட்சி மன்றத்திற்கு
எமது
இதய நன்றிகள்.

ஆசிரியர். கொள்கை

நன்றி

080

இலகுவான ஒரு போராட்டமல்ல!

இனிய வாசகர்களே,

இதுகாலவரை கொள்
கையின் அரண்டு அதற்குள்ளே
மட்டுந்தான் பார்க்கிடுக்கிறீர்
கள். படத்திடுக்கிறீர்கள். இந்த
அதெழுநாடு சீன்கிவிட்டது. -
இதற்குள் அக் கொள்கையை
பயன்னை எத்தனையோ பிரலா-
பங்கள்.

இன்றும் இதன் வடுகை
யில் கூர்மையான நம்பிக்கை
எவருக்கும் ஏற்படவில்லை, ஏன்
படுகின்ற வகையில் எழுந்
ணம் போக்கில் உங்களை அ
தைத்துச் செல்லவில்லை என்
பதுதான் உண்மையான பொ
டுள்.

என்றென்றும் நீங்கள்
நம்பிக்கையோடு இயங்க வே
ண்டும். ஆந்த நம்பிக்கையின் அ
டிச் சுவடுகளைக் காணுகின்ற -
பொதுதான் எமக்கும் இடைய
டுத உத்தேசம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கொண்டிருக்கும்.

இயற்கையான மாறுதல்
களின் தாக்கங்களால் எத்த
னையோ இனிய அன்பர்கள் -
தம் திசைகளையே மறந்து
கொண்டு திடீர்மீ வரல்கிறீ
கள். சிமைகளில் அடங்கி
தலை வெறுமையானம் சுவ
மோசமாகிவிட்டவர்களும்
உண்டு.

அக்காலக் கட்டத்தில்
இடையிடையே ஒருசில இ
டப்படுகள் ஏற்பட்ட போய்
வும் கலை இலக்கியச் சமூ
கம் பிரச்சினைகளுக்கு ந.டு
கொண்டுக்கின்ற எழுந்
ணப்பாங்கில் கொஞ்சகூடு ஏ
மக்கு வஞ்சகம் ஏற்பட்டது
நிடையாயது.

எவர் அகத்தந்தாலும் பு
கத்தந்தாலும் எமக்குள் அடங்
து பதினாந்து அண்டுகளாக

கந்து கவர்விட்டு வளர்ந்து
வந்த உணர்வுக் திவலைகளே
இவடுவில் எம்மாலேயே சிழிக்க
புடையமல் இடுக்கின்றது.

எத்தனையோ ஆசாமாச
உணர்ச்சிக் குழைவுகளின் மத
தியில் எம் கலை இலக்கியப் பணி
யைத் தொடர்ந்து நடத்துந்
தொண்டாடும்பது என்பது இவ
டுவான ஒரு யோரட்டமல்ல.
இதனால் ஏற்படுகின்ற பல அழை
புகளையும் பொருட்படுத்தா
மல் எண்ணிக் களத்தில் இ
தித்த எங்களது இலட்சியப்.
பொக்கில் இறைகாணுகின்ற.
வர்களாக மட்டுமீ நீங்கள் இ
யங்கக் கூடாது.

எதிர்ப்புறது வகையில்
அடக்கின்ற புயல்களின் சீமந்த
தால் ஏற்படுகின்ற அழிவு மந்
தங்கள் ஏன்பது தக்காலிக
மானதே. இந்த அழிவு மந்த
ங்களையும் பயன்படுத்தி ஏதே
தேற பிரலாபிக்கின்றவர்களாக
மட்டுமீ நீங்கள் இயங்ககூட
டீர்கள் என்பது எத்க்குத்-
தெரியும்.

எதிர்காலத்தில் எழுது
அபிமான வளசகர்களாகிய-
நீங்கள் ஏண்ணி ஏண்ணி இ
தயம் முன்க்கின்ற வகையில்
இக் 'கொஞ்சை' ஏட்டைக்
கொண்டு நடந்ததக் திட்ட
மிட்டிருக்கின்ற தெய்தி இ
னிப்பீழை கசப்பும் கவந்த ஒன்
ருகவே உங்களுக்குத் தென்
மடும். இதற்குக் காலந்தாற்
பதில் தொல்ல வேண்டும்.

இதுகாலவரை எழுது
கொஞ்சையை வெளியிட்டு
வந்த கலைக் கண்டம்' துணை
அறிவாலயம் என்னும் புதிய
சூலயத்தன் இடமிடும் துணை
பணியைத் தொடரப்போகின்றது.

எதிர்வரும் காலங்க-
ளில் 'அறிவாலயம்' இனியமல
புதைபல்களை அள்ளிக் கடுமா
என்பதைம். பொதுக்கி இந்து
பாடுங்கள்.

அன்புள்ள சிவப்பா
சொன்ன - டி. தெய்வம்

காலத்தின் நெழிவு சுழிவுகளுக்கு அகப்பயடாது

'கொள்ளை' - கை கொள் - கைக் கொண்டு கொண்டு என்ன முறையில் சஞ்சிகையின் பெயர் அமைந்திருப்பது. அதன் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. பெயரில் பொருளும், ஒலியில் உயிரும் மிக்கதாகக் கொள்ளை ஒரு அமைந்திருப்பது அதன் நோக்கத்தினைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

நாட்டைச் சீர் திருத்தும் நலமுள்ள வழிகளுள் பிரதானவழி எனத் தக்கது பத்திரிகை. ஒரு சமூகநலத்தை வழி நடத்திச் செல்வத்தில் பிரதான பங்கு பெறுபவர்கள் மட்டத்தவர்கள். எனவேதான் பத்திரிகை ஒரு சமூகநலத்தினை நல்வழிப்படுத்தும் மகத்தான மேய்வியை பெறுகின்றது. அந்த வகையில் 'கொள்ளை' வளரிவது மரபட்டிற் றுகிறது.

இதுவரை கால பத்திரிகைகளின் வரலாற்றை நோக்குகையில், பெரும்பாலான பத்திரிகைகள் தோன்றிய அடம் தெரியாமல் மறைந்து விட்டதும், திசைமாறிச் சென்றதும், வசுமையாற்றிப் பிடிக்கப்பட்டு இறந்துவிட்டதுமான பரிசுடர வரலாறுகளையே அவதானிக்க முடிகிறது. எனினும் காலத்தின் வேகத்துடன் எதிர்ப்பு இலட்சியத்தின் அடிதிக் கோட்டினை நெருங்கிய பத்திரிகைகளும் இல்லாமல் இல்லை. அதும-

வரும் திறமையும் கொண்ட மாண்புமிகளால் டி.டி. குமார், கலத்தினைப் புயல் சித்தி சுவாமிநாதர். நின்றுக் காப்பாற்றிச் செல்ல இடியும். திப்பாட யாறு பல்துறை போகிய ஒரு மாண்புமிகளாகிக் கொள்ளுகையைச் செலுத்துகிறார். ஏனவே நிச்சயமாக கொள்ளுகை காலத்தின் நெழிய சித்தியகருக்கு அகப்படாது என்ற நம்பிக்கை பிறந்துள்ளது.

ஏனவே, எம் சுகாதாயத்தினாலே நிலவும் சூடக் கொள்ளுகை, அநியாயம், அநியாயம் என்பனவற்றை அடியோடு அழித்திடவும்,

வெளும் பரம்பரைக் கொள்கை ஏன மதிக்கும் வீண் சம்பிரதாயக் கொள்கைகள், பகட்டான வாழ்க்கை முறைகள் என்பன தவிடு பொடியாகி டவும்,

மாட்டாளி வர்க்கம் தலை நிமிர்ந்து வாழவும், மாமர மக்கள் பயமினிய நடமாடவும், வாழ்வில்-புதுமைகள் கோண்டவும், புதுவாழ்வு மலரவும்,

மல்வேறு சீர்திருத்திடையும் பரஸ்பர ஒத்துமை, பண்புடைத் தொடர்புகள் நிலவவும். நம் ஏடாம் 'கொள்ளுகை' தன்னிகரில்லாத தனியிடம் பெற்று இலங்கவேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

யு. எல். அலியார், பி. ஏ.
பொதுச் செயலாளர்.

பொது நல வாலிபர் சங்கமளனம்,
சம்மாந்துறை.

புயலே!

வீகாநு

சூறவளியே சீறிவரும் ஆழ்கடலை
 ஆலை அனம்பிழம்பே நீங்கொளலாம் - ஒன்றுக
 ஏழைக் குடிசைகள் எடுப்பாக ஓடிவர
 நாளைக் கிணிக் கீரே ஏன் ?

கண்பார்வை நீக்கிக் கால்கை எலும்பொடித்து
 மண்வாழ்வை நீக்கிப் புண்ணை - ஏழைகளின்
 அந்தக் கொடுமைக்கு எத்தனைநாள் காஞ்சிமந்தாய்
 சந்திக்கு வந்துகிடைச் சொல்!

உன்னை உயர்வடைந்த ஊர்சுரண்டிக் கூட்டத்தின்
 முன்னால் வரவேட்கம், ஆறும் - தாலியினுக்
 தங்கக் கழுத்தால் தவறவிட்ட கன்னியர்கள்
 பொங்கும் அகைக்காய் வா!

அந்தத் தலைவிதிக்கு அத்தரையில் ஏழைகளைக்
 கந்தை உணவுக்கம் ஆனார்கள் - உள்ளவர்க்கோ
 பட்டுக் கரையேட்டா மல்பதும் பெட்டிநீர்
 கட்டுப் பண்ணொட்டும் காண்!

நீந்தவூர்க் கவிராயர்

காகம்

சம்மாந்துறை அக்பர்

காட்டை வெட்டி வேர்ப்பிடுகிக்
காணி செய்ய வேண்டும்
காணையர்கள் சோம்பலின்னிப்
பாடு யட வேண்டும்

நாட்டி ஆள்ள பேய்வறுமை
ஒட்டம் காண வேண்டும்
நல்ல கலைச் செல்வங்களைப்
பேணிக் காக்க வேண்டும்.

ஏட்டி ஆள்ள தூண்டெல்லாம்
எழுச்சி காண வேண்டும்
இளைஞர் படை நாடுகாக்க
எழுந்து வர வேண்டும்.

தேசாமி மாணம் என்னும்
தீர குணம் வேண்டும்
தேகம் என்னும் செத்தழியாத்
தெய்வ நிலை வேண்டும்.

பாச மொடு பிறந்தநாட்டைப்
பாது காக்க வேண்டும்
பாரி ளமை கண்டுநிதம்
மொலிவு கொள்ள வேண்டும்.

இதழும் ஒரு ஏமாற்றும்!

— எம்.ஏ. புஷாரி

"மாஸ்டர்! மாஸ்டர்!" என்று கூப்பிட்டார் ஹமீத் போடாயார். "ஆரது." என்று கேட்டுக் கொண்டே மஞ்சள் பக்கம் வந்தான் செயினம்.

"ஆ, போடாயாரா... வாங்க" "தம்பி இடுக்காரா?" "ஓம்.. இடுக்கார். திப்பதான் பள்ளி கலஞ்சி வந்து பசியார் ரர். உன்ன வாங்க."

மாஸ்டர் நிஸாம் சாம்பிட்டுவிட்டு வந்தார். ஹமீதும் போடாயாரையும் பார்த்து ஒரு புன் சிரிப்புச் சிரித்து விட்டு உட்கார்ந்தார்.

"என்ன, கண நாளேக்கும் பிறகு.... எப்படி சுகமா இடுக்கீர்களா? நல்லாச் சுவையும் பெயித்திகளே!"

"ஓம் தம்பி, கொஞ்ச நாளைச் சுகமில்ல. இப்ப ரெண்டு திண்டு திண்டு சினமையாகத்தான் ஒரு பம்பம் லேசு."

தன் தோளில் கிடந்த லேஞ்சை எடுத்து மொட்டைத் தலையில் அடும்பியிருந்த வியல்வையைத் துடைத்துவிட்டு இடுமிக் கொண்டார்.

"என்ன, வெயில் நேரத்தில வெளிக்கிட்டாயா. - என்ன விஷயமோ?"

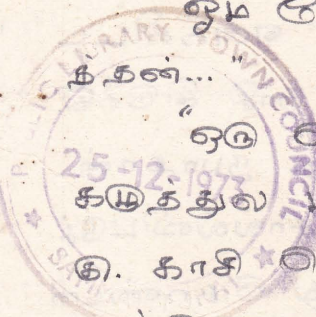
"சம்பளம் கிம்பளம் எடுத்துட்டாயா தம்பி?"

"ஓம் நேற்றுத்தான் எடுத்தன்..."

"ஒரு மொறுப்பு வந்து கழுத்துல பிடர்த்திட்டிருக்கி. காசி கொஞ்சம் எடுப்பம் எண்டு நாலஞ்சி எடத்தில அலஞ்சன். அம்முடல்ல. பிறகு தான் ஒருங்கட ரெண்பு வந்திச்சு."

"என்ன விஷயமாக காசு குதவய் படுகுது?"

"ஒளவு மிணி ரெண்டு எடுக்கலவா நான். அதுக்கு

மோனமாதம் 'மெனஞ்சிக் காசு
கட்டில்ல. இய்ய கட்டும் வந்தி
டுக்கு. வெள்ளாடு வெட்ட
யும் நான் கிடக்கல்லா! அது
தான் மெரிய இனிசாட்டாண்ட
திடுக்கு..."

"என்ன, கணக்கயா வே
ணும்? மெனினால ஒதுச்சிடுய்யிங்
களை!"

"என்னத்தையி ஒதுக்கிற...
வேல செஞ்சுதெவ்வளம் கடலு
ணுக்குத்தான். எல்லாடும் வெ-
ள்ளாடு வெட்டிக் காசி தாற
னெண்டு சொல்லிட்டாங்க.
எல்லாடு அது சூழ நுபாட
டுவ கட்டணுடு. எனக்கிட்ட
நானாது நுபாக் காசி திடுக்கு.
இன்னும் திடுசூழ நுபாதாண்-
தேவ." என்று சொல்லவிட்டுச்
சுவரில் சாய்ந்து கொண்டார்
போடையார்.

.....
"என்ன யோசிக்கீங்க. எ
வெள்ளாடு வெட்டினா ஒட
னா ஒங்கதாதத் தந்திடுவாண், சங்
சங்கத்தில காசி இல்லாட்ட
யும் நெல்ல புளக்கிலயாளும்
வித்துப் போட்டு திடுவாண்

நானைக்குள்ள ஒங்கட காசு
வந்திடும."

தலைமையத் தடவிவிட்டு
'சேட்கலரை' உயர்ந்திக் கடுக்
ணாதத் துடைத்துக் கொண்டு
நிமிர்ந்தார் மனஸ்டர்.

"ஒண்டுமில்ல, எனக்கும்
கடயில அங்க இங்கயெல்-
லாடு துடுமதிகள் கொட்கு.
ஒடு நானுமில்லாடு நீங்க-
ளும் வந்து கொட்டிடடீங்
க, தில்லண்டு கொல்லயும்-
மனமில்ல.... ஏதோ தாறன் கொ
தியாத் தந்திடுங்க."

எடுத்து உள்வீட்டுக்
டுள் சென்று காசை எடுத்து
வந்து போடையாரின் கை
யில் திணித்தார் மனஸ்டர்.

"மெரிய உபகாரம்" என்று
சொல்லி வாங்கிக் கொண்டு
ஹமீது ஏண்ணிய் மார்ந்து
விட்டுத் தன் சட்டைப்
பையில் வைத்துக் கொண்
டார்.

நிசாமின் சாய் ரிசயி
ணப் திரண்டு கிளாசில் கோ
ய்யி கொண்டு வந்து வைத்
கான். திடுவாடு குடித்துக்

கொண்டனர். கோம்பி டூடத்து
முடிந்ததும் "அம்ம நான் வரட்டா?"
என்று கேட்டார் ஹமீதுப் ஸோ
டியார்.

"நல்லது போயிட்டு வரங்க"
என்றார் நிசாம்.

"என்ன, போகத்தானாகும்?"
இது டெய்ஸப் கேள்வி.

"ஓம், போயிட்டு வரணன்" -
என்று விடை பெற்றுக் கொண்டு
செருப்பைக் காலில் மாட்டினார்.
இடைமையையும் விரித்துக் கொ-
ண்டு நடைபோட்டார் அவர்.

*

ஹமீத் ஸோடியார் கொ
ண்ட தவணையில் காசி கொண்டு
வந்து கொடுக்கவில்லை. மாந
டும் இரண்டாகிவிட்டது. நிசாம்
மாஸ்டர் பல முறை அவரின்கீ
ட்டுக்கும் போயிடுக்கினார். ஆடு
நாளேனும் ஹமீதுப் ஸோடியா-
ரைச் சந்திக்க முடியவில்லை.

இந்த சேராசங்கொட்டவது
கொல்லாம் அப்படித்தான் ஏமாந்
துவது. அண்டைக்காரும் போய்ப்
பார்த்து வருவம் என்று நிசாம்
மாஸ்டர் முயற்சிபட்டார்.

ஸோடியார் வீட்டுக் கேள்வி

டியில் அவரின் அறைய மகன்
மகிர் நின்றுள். அவனிடம் -
"வாப்பா இடுக்காரா தம்பி?" எ
ன்று கேட்டார்.

"ஓம் வாப்பா வீட்டதான்
இடுக்கார்." என்று மகிர்.

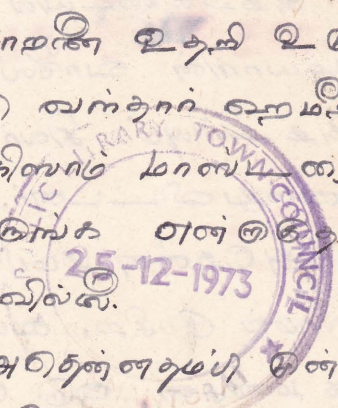
"எப்படியோ அண்டக்கித்
திட்டமாகக் காசி கொடுக்கும்"
என்ற நம்பிக்கையுடன் உள்
ளே எட்டிப்பார்த்தார்.

மண்டபத்துக் கஞ்சு தி
றந்து சிடந்தது. "என்ன, ஸோடி
யார் இடுக்காரா?" என்று கேட்
டவானே வீட்டுக்குள் கால் எ
டுத்து வைத்தார்.

சாமரே உச்சி உடுத்துக்
கொண்டு வந்தார் ஹமீத். -
வந்த நிசாம் மாஸ்டரை வா
ங்க இடுங்க என்று சொல்ல -
சொல்லவில்லை.

"அதென்னதம்பி இன்னயும்
பெண்டு அண்டு நான் வந்திங்
களாம். நாங்கென்ன ஒங்கட
காசி எடுத்துக்கு ஒடிடுவமா!
நான்தான் எடுத்துக்கு வரு
வேனே." என்று நிசாம் மாஸ்ட
டரைக் கோபித்துக் கொண்டு.

"ஆமா கொடுக்க கடன்க்

கேட்டு வந்தா றோசம் டட்டும்
வருகது. ஓங்களப் போல ஏழ
த்துறவங்களுக்கத்தாள். இந்த
றோச மெல்லாம்.

"என்ன சும்பு எத்தன சூயி
ரத்த அன்னித் தர்ஜிட்டாய்.
மெரிய காசிக்காற லோட்டேய்
மாநிநிக் கத்தகியே." ஆத்தி
மாக ஹமீத் போடியார் பேச
னர்.

"வாங்கக்கிள கையக்
காலப் புடிச்சிக் கொஞ்சின ஒரு
சதமெண்டாள் கொடுத்தா
தாள தீரணும்."

இதற்கிடையில் ஹமீத்
போடியாரின் வாஸ்ப் பிடர்த்து
நக்கித் திரியும் சிலர் அங்கு
ஓடிவந்துவிட்டனர்.

"அந்தென்ன சும்பு, அடக்க
மில்லாமல் பேசின, வயதுக்கு-
தேத்த மணிசன், ஒரு போடியார்
எண்டு ஹியாதை கொஞ்சம்
வெக்கம்படாதா?" என்று அ
ந்த நக்குப் போர்வதிகள் நி
ஸாறை அதட்டினர். ஹமீ-
துப் போடியாருக்குப் புதிய
உற்சாகம் ஏற்பட்டது.

"இந்தக் கதை நூலாமை நூலாமை
noolaham.org | aavanaham.org

கையம் பொலிசிலதான், சொல்
லணும். அடக்கமாக் கதக்காட்டி
ஒரு சதமும் ஒளக்குக் கொடக்
காது."

நிஸாம் ஹஸ்டருக்கு
என்ன பேசுவதென்றே புரிய
வில்லை. கொஞ்ச அடைத்தாள் -
போன்றிடுந்தது. என்ன வந்தா
ளும் வரட்டும் என்னு துணிவு
டள் "செரிதான், ஓங்களம்-
போல ஏழைகளைச் சொன்னடி
வாழ்வவங்களுக்கத்தாள் கொ
ரவம் கொடுக்கணும்" என்று
சொல்லியவாறே சாரத்தையு
மடித்துக் கட்டினார்.

"டேய், வாய்ப் பொத்திக்
குப் போகணும். அன்னடா ஒன்
டயச் சொன்னடின? நான்
ஒளக்கு ஒரு சதமும் தரு
மதில்ல. போ வெளியே!"

ஹமீத் போடியாரின்
அதட்டல் எல்லேறையுமே
அதிரச் செய்தது.

*

சிவ வயதில் தடுந்தே
தந்தைய அழந்துவிட்ட
நிஸாறை, தாய் செய்வுப்புதா

ஒரு இறையுமில்லாமல்
noolaham.org | aavanaham.org

வளர்ந்து வந்தாள். நினைவி
 னது தந்தை கூல வேலை
 செய்வவந்தாள். காணி யுமி
 எஞ்சு ஏதுவும் வாங்கிப் போட
 வில்லை. செய்வப் தன் மகளை
 யும் கூலி வேலைக்கு விட
 விடும்பவிலை.

கணவனை இழந்த பின்
 னர் ஒருவொரு மகனை
 நினைவழித் தன் உயிரகளை
 வளர்த்து வந்தாள். நாளாந்
 தம் பிட்டு அவியம்பகை அவள்
 தொழில். சில பெரிய கோட்ட
 டல்களையும் வாடகக்கையா
 கம்பிடித்துக் கொண்டு நூ
 ளாந்தம் அந்நாறு நூலாறு
 எஞ்சு பிட்டுக்களைக் கொடு
 த்துவடுவது அவள் வழக்கம்.
 ஏம்படியோ கஷ்டப்பட்ட
 அவளை ஒரு அநியாயக சூக்
 கியது பெரிய கொடு கொட்
 டித்தனந்தாள்.

அஞ்சு காஞ்சு அகோ
 மாக வீதிக் கொண்டிருந்த
 து. இந்நித்தூத் திண்ணையிற்
 உட்கார்ந்தபடி பத்திரிகை
 படித்துக் கொண்டிருந்தார்

நினைவு மனஸ்தர்.

காஞ்சு கை... 4... 7...
 னு கடுமைமாக வீதியது.
 உலகமே அகிர்வது போன்று
 உறுமலுடன் கூடி வெட்டி
 யது ஒரு அடர்மின்றாய்.

ஆமாம் நிசரகுகுக்
 தன் வீட்டுக் காரையிலே
 யே அடர்விடும்பது மறநி
 திருந்தது.

பத்திரிகையை அடி
 விட்டு வெளியே வந்து கூ
 னு அந்நாழம் பார்த்தார்.

**ஜம்பெரும்
காப்பியங்கள்**

25-12-1973

சிலப்பதிகாரம்
சீவக அந்தாமணி
மணிமேகலை
25-12-1973
வரையாபதி
திண்டிவன்கேசி

அதேன ஐந்தாறு வீடு
 களுக்கு அப்பால் உள்ளவ
 ளைய ஒன்றில், தென்னை மரம்
 ஒன்று தீப்பற்றி எரிந்து
 கொண்டிருந்தது. அதன்
 மேல் அவர் ஏழையும் அந்தி
 க்கவில்லை. அந்த அடத்தை
 மேற்கி விற்றது நடந்
 தார் நின்று. வீதியிலும்கூட
 இடம் கில்லை. இனித்த வீட்
 டுக்கு ஒட்டினர்.

ஹமீத் பேரடியார்மேல்
 அடைந்தவர் மறையி விதைத்
 துப்பேய் நினைவும் பரிசுபல
 ன அந்தக் காலத்தினையக் கண்ட
 நின்று மறையின் மனம்
 கிழ ஆரம்பிக்கத்த.

பலதும்...

(29ஆம் பக்கத் தொடர்)

உத்தியோகத்தர்களாகப் -
 பின்வருவோர் கடமையாற்
 ளுகின்றனர். தலைவர்: எம். ஏ.
 ஆதம்பலவ்வை, செயலாளர்:
 எஸ். எல். அப்துல் ஹஸீது, உப
 தலைவர்: எம். எம். இஸ்மாயில், உபச
 யலாளர்: ஏ. வி. ஏ. எம். மண்குர்.

மவறாகவியன்...

(24ஆம் பக்கத் தொடர்)

தை மட்டுமே நர்ஸ்கள்
 தரிக்கலா காதுஎன்று
 பெய்தாள் விழிநீர்
 பிணைமறையே
 கைவிட்டவ்
 வேளைய அகன்றான்
 ஒட்டந்த கொடுகொடிய
 ஆனால் அகன்றான்
 அவள்.

பீதி அடைந்தாள்
 பிழையை மறைப்பதற்காய்
 ஏதோ ஒரு நாள்
 எடுத்துண்டாள்
 போதழிந்து
 போம் என்னை
 உண்டது
 உயிர் அரண்பைப்
 போக்கிக்கும்
 ஆமாம் அந்தாள்
 அவள்.

(மேலே உள்ளது மறை
 கவியின் 'ஒருபுறம் ஆட்டுக்குட்
 டியும்' என்னும்கவிதை ஆ.)

மனம் வைத்தால்...

வானத்து வெண்ணிலவை - கையில்
 வந்தமரச் செய்திடுவேன்
 நானிலே போகீகிடவே - தினம்
 திடுமீயொடிய உழையுமென்று,
 தேகை எமது ரெக்தம் - என்றும்
 தேகீகிவைத்து உறுஞ்சிவாடும்
 ஓநாய்கள் உலகைவிட்டு - இன்றே
 ஒழிந்தால்தான் நாம்வாழ்வோம்!

உண்ணின்று உறக்கமின்று - தினம்
 உடுப்பதற்கு ஆடையின்றி
 ஓடுவென்று கெட்டிடவும் - திண்டு
 தியலாத உழையுமவரின்
 மானத்தைக் காத்திடநாம் - இன்றே
 மனம்வைத்துப் பாடுபடின்
 ஓநாய்கள் தொலையாதா - திந்த
 உலகம் சித்திக்காதா?

மாநீதுறை மயிலன்

மஹாகவியின்

வீடும் வெளியும்

— ஏ. ஜே. கனகரெத்தினா

தமிழ்க் கவிதைகளுக்கு
 தொடர்ச்சியான ஒரு மரபு
 உண்டு. அந்த மரபினை அறிந்
 தவர்கான் அதனை இடைபோட
 வல்லவர்களை உடையவர்.
 எனக்கு அத்தகைமை சில்லா
 விடையும் இன்று மஹாகவியும்
 இப்போது நான் மரபும் சிட்ட
 அன்புக் கட்டளைக்கீக் கட
 டிண்டு ஒரு சாதாரண வாச
 கன் என்ற முறையில் அத்தொ
 தியிலே அடம் பெற்றவர்கள் க
 விதைகளில் நான் சுவைத்த
 வந்ததைக் குறிப்பிட விழை
 கிறேன்.

அமரர் மஹாகவி மர
 பில் உணர்ந்த திழைத்தவர். ஆ
 தல் கட்டும் பெட்டித்தனம்
 படைத்தவர் அல்லர். மரபும்,
 புதுமையும் அவரிடம் சந்
 தித்திருந்தன. அந்த நூலி
 லே அடம் பெற்றவர்கள் அக

லிகை இதன்கொள் அறந்த
 எடுத்துக்காட்டு.

பழைய கதைதான். ஆனால்
 அவர் அதனைச் சொல்லும் பா
 ணியும், அநாக்ரம், கோணம்
 அதற்கும் புதிய மெடுகினை
 கொடுத்தன. அவர் அக்கதைக்
 குக் கொடுத்திருக்கும் திடும்
 பம் உளவியல் முறையிலேயொ
 டுத்தமானதாகவே படுகிறது.
 'வீடும் வெளியும்' என்ற
 எடுத்துக் காட்டு. கால
 இலக்கியப் பெருஞ்செய்து புதி
 ய உயிர்ப்பினை அளித்து இன்
 றும் எமக்கு ஏற்ற ஒன்றாக
 ஏமது பெருசங்களைத் தொடு
 கின்ற ஒன்றாகப் படைத்துள்
 ளார்.

தமிழிலே அகம் புறம் ஏ
 னம் பிரித்து இலக்கியம் கண்
 டளர்கள். அம் மரபினைக் கு

ஏற்ற ஒன்றாக மஹாகவி.
 தனது கவிதைத் தொகுப்பினை
 'வீடும் வெளியும்' என இடுகையு
 களாகப் பிரித்திடுக்கிறார். அதே
 சமயம் இலக்கணத்திற்கு அந்
 திச் சில பொருள்களைத்தீட்டு
 பொருளாகக் கருதி அவற்
 றை ஒதுக்கவும் இல்லை.

மணித இலக்கணங்களு
 டாய்முடைய எப்பொருளும் க
 லுடையது அன்றையமாதது
 அல்ல. எனவ வாகக்கியத்திற்
 கமைய அவர் மாதைய பொ
 ளுள் இலக்கணத்திற்கும் -
 மதிய விரிவினை அளிக்கின
 றார்.

விதை என்பது முனைப்
 பாகம். 'பேச்சு' என்கு
 இவ்விவ விமர்சகர்கள்
 கூறுவதுண்டு. மஹாகவி
 தமிழ்க் கவிதைக்குரிய யாப்
 முக்களையே தனது கவிதை
 களினவே கையாள்கின்றார்.
 ஆனால் அவரது கைவண்ணு
 தால் வரிகளை அமைக்கும்
 போது அடுத்தம் விழவேண்
 டாய அடத்தில் வீடும் சாது
 ரியத்தினால் அவரது கவிதை

கள் முனைப்பாகப்பட்ட பேச்
 சாகவே காணல் படுகின்றன.
 மாதைய யாப்புகள் -
 அந்தத்ததைப் பந்தமுக்குக்
 சம்தகடிகள் - இவைகள் எ
 ன்கு வாதிடும் புதுக்கவிந்
 களும், அவர்களுக்கு மீண்டு
 ரெகடுக்கும் விமர்சகர்களும்
 இக்கவிதைகளைப் படித்தல்
 நலம். தமது கையாளல்கள்த
 துளத்தை மறைக்கவே இவ்
 கள் பெரும்பாலும் கவிதை
 யை அந்தம், சம்தம் என்
 றெல்லாம் கூறுகள் போட்டு
 சம்தகளைகளை அழகுதெயில
 வே புதுக்கவிதை எடுந்-
 தது என்கு சாகடுப் பேசு
 டிக் கூறுகின்றார்கள்.

மேல்கத்தையப் பாகிப்
 பாலை - தமிழில் புதுக்கவிதை
 பிறங்கிடுப்பதுவே மேல்-
 கத்தியர் சிவநிர் கூற்றுக்
 களை நண்டு இயிப்பது சிவ
 யாக இருக்கும். (FREEVERSE-
 யாப்புக் கட்டுப்பாடற்ற செய்
 புள்) இதுக்கு வலையின்றி ரெ
 னிஸ் விளையாடுவதற்கு ஒப்
 படுதல் என்பது (22ஆம் பக்கம்)

உழைப்பு

உழைக்கின்றோம்
நாங்கள்
உழைக்கின்றோம்!

உப்புக்கும்
புளிக் கும்
ஒருபிடிச் சோற்றுக்கும்
தம்பாமல் தினம்
ஒருநாளைனியும்
உழைக்கின்றோம்!

உழைக்கின்றோம்
நாங்கள்
உழைக்கின்றோம்!

உச்சிவெயிலிண்
ஜம்புகின்ற காணலில்
கச்சைக் கட்டுடன்
உழைக்கின்றோம்!

ஈழக்குயில்

மறமாக்கள் மத்தியல்

மாமறை

மௌலவி. ஏ. எஸ். ஏ. எம் புஷாரி (கயூரி) (ஆசிரி)

(சென்ற திதழ்த் தொடர்ச்சி)

ஏன் அவர்களின் காலி
லாவது ஒரு சிஷு இன் தைப்ப
தைக்கூடத் தாம் விடும்பவில்
லு என்னும் கூறி அண்ணலிக்
காக்கும் அரணுக மாறிவிட்ட
னரென்றால் அந்த அடுள் மறை
யின் அம்புகத்தை என்னென்
றுரைப்பது?

சிவ்வாறு இறைமறை
மூலம் மனமாற்றம் அடைந்
தோர் தங்களின் வாழ்வின்
ஏன் மாற்றம் மிகுந்தி
யும் மனமாற்றம் வியா
பிக்க வேண்டும் என விடும்பி
யதில் வியப்பென்ன? தாம்
கொண்ட சிவந்த கொள்ளை
களை - அடிமைத் தீரையை - அழித்
தெனியும் வாழ்க்கைக இறையை.
நாகரிக நடத்தை நூட்டல்
பரம்புவதற்காக முயன்றபோது
கூட்டுக்கட்டைகள் பல இன்னவ
வது வியல்புகளே? தடை

களைக் கண்டு தளர்ந்து விட
வில்லை. எதிர்ப்பைக்கண்டு ஏங்க
வுமில்லை. இன்னவற்று காலில்
பின்வைக்காது ஒரு நம்பிக்கை
யுடன் மோராடடிதர்கள். பகலவன்
இன்னிலையில் மனிமலை எம்மாந்
திரம்! "மக்கள் கூடலங்கூட்ட

மாநக அல்லாவின் மாநக கத்தி
நூற்றுயலாயினர்." (110:2) "சக்திய்
வந்துவிட்டது. அசத்தியம் அழிந்து
விட்டது. சத்தியமாய் அசத்தியம்
அழிய வேண்டியதுதான்" (17:81)
என்ற இறைவசனம் நிகர்ச்சை
மாகத் தெரியலாயிற்று. மனி
தன் முனித்துறை. மறையுட்டு
கொள்ளைகளை மனமாற்ற
ன். விக்கிரகங்களைக் கைவிட்
டான். மதுக்குடங்களை மண்
டுண்டு மண்ணுக்கிணன். சாந்தி
சமாதானமாக ஒரு இறைவன்
ஒரு கலைமையின்கழ் - ஒரு தி
சையை இன்னுக்கித்தோனாடு

தோள்முட்ட வல்லாவி வழியட்
 டான். தான் விடுமீயுவதைகைய
 பிறடுகீதம் விடுமீயினன். தன்
 னிடமுள்ளைகை மஹவையுக்
 கும் ஈந்தான். சுடுநீக்கி கூ
 றிணி ஒரே தாய் பெற்ற கு
 ழநீதைகைப் போல் அனைவரும்
 ஆசிவிட்டனர். அடுன்படர்ந்தி
 டுந்த அரேபியா அறிவொளி
 விச ஆரம்பிக்கது. அவ்வொ
 னியினி சுடர் அகிலமனைத்தம்
 கும் தெரியும் நீதி ஏற்பட்டது.

அத்துடன் அரீஆன் மனி
 தனது நவ்வாழ்வுக்குரிய சிந்து
 துப் பிரச்சினைகளுக்கும். வழி
 கட்டி அகமர அன்பவாழ்வி
 ன் அயல்புகளையும், அரகசியநி
 களையும் அயல்பு மனிதனது
 அந்தஸ்தை மனிதன் உண
 டும்படி செய்துவிட்டது.
 "அனைத்து உட்கள்களுக்கும்
 ன்கள் மார்த்திகத்தாய் து
 ண்பீடுதீதி ஏனது அடுட்
 தொடைகளையும் துந்தீதியாக்கி
 விட்டேன். அஸ்வரத்தைய உங்
 கள் மார்த்திகமாவும் பெருந்
 திக் தொண்டேன்." (5:3)

என்ற அனைவசனத்தின் சிலம்
 அனைமனை முற்றுப் பெற்றது.
 திடுமனையைப் போல்க்க வ
 நீத போதகரின் வேலையும் -
 அத்துடன் அடிவழித்தால் அ
 வரையும் அனைவன் அனைத்
 துக் தொண்டான்.

அப்போது... ஒரு காலத்
 தில் மட்டிய வாகனையே அன்
 னிடந்த ஒரு சமுதாயம் நா
 டாரும் அனைமனையக்கூடப்
 பெற்றுவிட்டது. அன்று மட்
 டம்மட்டியுடன் அல்லாத ஒரு
 சமுதாயம் நடத்திய ஆட்சியின்
 கீழ் மக்கள் மகிழ்ச்சுடன் வாழ்
 ந்தனர். தம்மைப்பேர் மஹ
 வரையும் மகிழ்ச்சுடன் அ
 ரமண வாழ்க்கை
 வித்தனர். இவ்வாழ்வுதனை
 விசேஷமாக - வறஸ்ரத் உமர்
 (ரலி) அவர்களினி ஆட்சித்த
 னைப் புவியே முகங்களைத்தது.
 அத்தனை மகிழ்ச்சும், அன்பும்,
 மஹமும் ஏற்படக்காரணம்
 அனைமனையைக் கைக்கொ
 ண்டொடங்கியது மட்டுமேதான்
 என்னால் மிகையாகாது.

தற்போதும் அதே இராஜா
 னினி ஆணைகளுக்கான நம் மத்
 தியிலும் உண்டு. இதர வேதம்
 களையுபோல் கூட்டவே அணி-
 யிக் இறைக்கலோ செய்ய
 வுமில்லை. ஆனால் அனாச்சா-
 ரங்களுக்கு அளவே இல்லை.
 மான்க்கத்தின் பெயரால் மாக
 கற்பிக்கப்படுகிறது யொழிய
 சென்ற காலத்தோல் சீடு ம்
 சிறப்புமிக்க ஒரு அறந்தசூ
 தாயத்தைக் கட்டி ஏதும் சூ
 டியாவுகுகின்றது. ஏன்?

அதற்குரிய காரணம்:
 இராஜன் ஏந்த மோக்கங்-
 களுக்காக அருள்பெட்ட
 மோக்கங்களை
 மந்துவிட்டனர். இரா
 ஜனின் குரல் மக்களின்காது
 களில் விடுவதில்லை. மேல் நா
 டிடினரின் (நாகரிக மென்றும்
 பெயரில் நடைபெறும்) அநா
 கரிகங்களுடைய அன்போடு
 ஏன்கின்றனர். இராஜனின்
 கொள்கைகளை நினைந்துகூ
 முன்வருவதில் பின் நினை
 யனர். ஒடுகில ஆசாரங்களுக்

காகமட்டுமே குற்றம் பாவிக்
 கப்படுகின்றது. அதை ஒதி
 உணர்ந்து அதன் பிரகாரம் -
 தங்கள் வாழ்க்கையையச் சீ
 ராக்கிக் கொள்ள மக்கள்
 வெடிகமடைகின்றனர். அந்
 நியரைப் பின்பற்றுவதில் அ
 மோக மோகம் கொண்டுள்
 ளனர். அந்நியரின் எப்படி
 சக்தியத்தின் முன்னேற்றத்
 தைக்கொண்டது?

எனவே எமது சக்தி
 யத்தின் எதிர்ப்பையும், உ
 யர்வையும், விழிப்புணர்ச்சி
 யையும், சமர்ச்சி சமாதானக்-
 கையும் ஏற்படுத்த விதை-
 வேற மென்றே இராஜனின்
 ள்கைகளை ஒதி உணர்ந்து
 அதுபடி செயலாற்ற முன்
 மாக. (ம.சு.)

**நமீழில் முதல் எழுந்த
 இலக்கண நூல்.**

'அகத்தியம்'

இந்நூல் முதல் சங்க
 காலத்தில் அகத்திய முனிவரால்
 எழுதப்பட்டது.

மஹாகவியின்...

(17ஆம் பக்கத் தொடர்)

காலஞ் சென்ற அமரிக்கக் கவிஞன் ரெபேர்ட்டு:வு ரெஸீரிங் கடுத்து. எலியட் என்ன கையு கிஞர் தெரியுமா? No vers - is libre for the good Craftsman (கை தேர்ந்த கலையுக்கு எந்தச் செய்யுள் வகையுக் கட்டுப்பாடற்ற ஒன்றாக இடம்பதிக்கலாம்.) Free verse அடிக்கட்டுமேக்கற்று நடுகனிவேயே - அன்று ஓய்ந்துவிட்டதை ஏழு மது முதல்கவிதைக்காரர் சிந்தித்தல் நலம்.

கவிதை ஏன்மது செம்மையான சொற்களைச் செம்மையாக அமைத்தல்' என்று சீரங்கிலத்தில் கையு வழுக்கம். மஹாகவி செம்மையான சொற்களைச் செம்மையாக அமைப்பதில் கைதேர்ந்தவர். செம்மையான சொற்களின் ஆம்போது திரிக்களைச் சித்தமனது சொற்களை நான் இயல்பிடவல்லே. அவக்கிய அந்தஸ்துள்ள சொற்களை

கொஞ்சைச் சொற்களையிலும் மஹாகவி மொடுள் அறிந்து அவற்றைப் பிரயோகிப்பதில் வல்லவர்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள ஏழ்க்குறைய ஏல்லாக் கவிதைகளும் இதன்சுச் சான்று புகடும். மஹாகவியின் கவிதைகள் எளிமையானவையாகத் தேர்ந்தவாம். ஆனால் அவை கடுக்தாழம் திக்கவை. கல்லி நீரில் விட்டெடதிற்குதம் அகிவட்டளங்களைக் விரிந்து செல்வதுபோல் அவரது கவிதைகள் ஏழு மனதில் கடுக்துவிரிவை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டெனும் கவிதைகளை அறிப்பிடலாம்.

சிறு வண்டு ஒன்றைப் பல்லி ஒன்று விடுங்கி விடுகின்றது. அதுகக் கண்டிழன்றது விம்பி வெட்டத்து விசித்தலறிந்து. 'பூ...சிவ்வளவுதான! இதில் ஏன்ன இடுக்கிறது.? என்று சிலர் கேட்கலாம். சற்று ஊன்றிப் பார்த்தால் புரியும். மணிதலை

னதும், தியற்கை உலகினதும்
 வேறுபாட்டைக் கவிஞர் நா
 சூசீகாக உணர்த்துகிறார். தன்
 னை அநியாமல் தியற்கையை
 மனதிக் குழந்தை மென்மீ
 சைதான அகளை அவதத்தான்
 டுந்து. ஆன் மீகத்திற்கும், ய
 லன் உணர்வுகளுக்கும் இடை
 யில் உள்ள வேறுபாட்டை
 அகலிக்கையின் மையம் மொ
 டுள். நகர நடைபாதையின்
 ஓரத்திலே வளர்ந்திருக்கும்
 சிறு புல் மறைகவியின் மண்
 னைத்தால் ஒரு குறியீடாக வி
 ளங்குகின்றது.

மறைகவியிடம் நாம்
 கேட்க விரும்புகிற நகரக் சுவை
 யை உணர விரும்புகிறோம். நெர்மை
 தனது மென்மீயை எடுத்துக்கொட்டு.
 சூறல் நகரக் சுவைதான் சி
 வரது தனி முத்திரை ஏன்று
 நாம் எண்ணலாகாது. முன்னி
 அளவில் ஒரு முச்சி மீண்டும்
 தொடங்கும் மீடுக்கு ஒரு
 கோற்றம் விசாகிர், நீடுமு
 வன், தேடும் திங்கலும், ஒரு
 கணவு, மடலே திறமீனே விட
 டுதல், சீமட்டி, திரண்ட

வது திருமணம், கண்களும் -
 கால்களும், கமலி. திவற்றின்
 சுவை, துணித்தனி-அவரின்
 சுவை வளத்திற்கு திவை
 நல்ல எடுத்துக் காட்டுக்கள்.
 அவை வலிந்து தெய்யப்பட்ட
 டவையல்ல. தியல்பான ம
 டைப்புகள். மறைகவியின்
 உணர்வுச் செவ்வி எழுது
 காலத்தவை ஒன்பதை என்
 பிக்கின்றன.

வற்றல் இடுமமை
 உணர்வுச் செவ்வி எழுது
 காலத்தவை ஒன்பதை என்
 பிக்கின்றன.

உடையாள் மீடுக்கு
 நடைபாதை அவனோர்
 நடைபாதை திவவன்
 கதை.

காணியர்க்கான
 கடைச்சரக்கை விற்றவன்
 நொநொதும் முத்த நகரவுடனே
 ஆகி
 விடுங்குகின்ற மான்மை
 விஷக்கடிகளின் மென்மை
 ஒருங்கிழக்கம் மேனும்
 உடல்.

விற்ற மொடுகி விளரம் தெடுக்கும்
 ஆண்விரல்கள்
 சற்றவளைத் தீண்டு சமயத்தில்
 கற்புத்
 துடிக்கும் அவியும்
 சூடர்போல கோளில்
 அடிப்பரேல் வேவாள்
 அவள்.

இந்த விதமாய்
 திரிளாய் அதயத்தில்
 எந்தப் மொடுதும்
 எடுந்தடித்து
 வந்த
 புயலிடையே ஓராள்
 மடுந்தாள் விழியின்
 கயல் அவன்மேல் வைத்தாள்
 கடுத்து.

காணிலேவலில் ஒன்றுக்கக்
 கைகொந்த தவர்திரிந்தார்
 கோணி அடைந்த
 துறைஎன்கு
 பேணி
 அவையுடைய மார்பில்
 அவள் போய்ப் படர்ந்தாள்
 அவள் அறிவாள் வைபுத்
 தியல்யு.

பிசுலைக் கடைக்கக்
 செல்வார் சினிமாவின்
 பிசுலை மடுக்குகளில்
 மொய்ப்புமர்கள்
 பாலை
 மொழியாய்ப் பொழிய
 மடுகி அவள் கண்ணக்
 குழிமேல் அதிசு குவிப்பாள்
 கூறலு.

காதலக் கொங்கள்
 கதைஎடுத்துக் கட்டு எண்பு
 பேதை மயலிற்
 பிதம்முறவாள்
 ஓதை
 பிறந்தால் மணம் நம்
 பிணைந்துபின் து
 மறந்துபோம் எ
 மயல்.

என்புகுப் பேசி
 எழிலுவையின் சீர்க்குலைக்க
 அன்பு அன்னுண்
 என்னக் மகிசுவாள்
 தின்புத்
 திடையே திவமாதம்
 ஏக அவனின்
 கொடைவாள் மடுத்தாள்
 கொட்டி.

வெத்துக்காட்டு

நெடுஞ் சிவசுப்ரமணியன்
வெத்துக்காட்டு

முஸ்லீம்கள் திக்கை வணங்குபவராம்!

“தீயினைக் கும்பிமீ
பார்ப்பார் - திக்கை
திக்கை வணங்கும்
துருக்கர்
கோயில் சிலுவையின்
முன்னே - நின்ற
கும்பிமீ யேசு
மதத்தார்”

சம அந்தஸ்த்து

‘பாரதியார் கவிதைகள்’
மஹாகவி பாரதி

தமிழ்ப் பொதுமக்களின் கோரிக்கைகள் வெட்ட
பெயர் விளங்குகின்றன. சிங்களமொழி அரசு கடுமையான
நியாயச் சட்டமாக்கப்பட்டு விட்டது. அதை அவர்கள் எதிர்க்கவில்லை.
அவர்கள் கோட்டுக் கொள்வது, அவர்களுடைய மொழிக்குள் அரசு
சாங்கத்தில் சட்டரீதியான அதை திடத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்க
வேண்டும் என்பதாகும். அதைக்கவிர நாட்டைத் துண்டு போடுவது அ
ல்லது பிரிப்புதேவையான எண்ணமே கோரிக்கையான அவர்களிடம் கிட
யாது. அக்கோரிக்கைகளுக்குச் செவிமடுத்து - ஒழிப்பிட காலத்திற்
கூள் அவைகளை நிறைவேற்றிவிடும் எங்களாலேயே அம்மக்கள் அ
டுத்த கோரிக்கைக்குச் செல்வார்கள்.”

டாக்டர், கொள்வின் ஆர். டி. சிவ்வா பேசியது
(14.3.1961, ஊழியர் தின நிகழ்ச்சியை)

மாந் துறை வேந்தன்
எழுதும்

'சம்மாந்துறையில்
கை எழுத்துச்
சந் சினைகள்'

கட்டுரை
அடுத்த கொள்கையில்
இடம் பெறும்.

எழுதுங்கள்!

எமது இக் 'கொள்கை' இனிய வாசகர்களா
கிய உங்களுடைய நம்பி வெளியிடப்படுகிறது. அந்
ஏற்றம் - எழுச்சி சம்பந்தமான அபிப்பிராயங்கள்
அமைப்பு சம்பந்தமான ஆலோசனைகள் என்
வற்றை எமக்கு அவ்வப்போது எழுதுங்கள்.

இனிய கதை, கட்டுரை, கவிதை, நாடகம்,
செய்தி என்பனவும் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றன. -
அனுப்பி வைப்புகள் அவசியம் பிரசுரிக்கிறோம்.

ஆசிரியர் - கொள்கை
அறிவாலயம், கலைக் குன்றம்
சம்மாந்துறை.

புலதும் புத்தும்

இலக்கிய விருந்து

சம்மாந்துறை எழுத்தாளர் சங்கம் 'மல்லிகை' இலக்கியச் சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான திரு. டொமினிக் ஜீவா அவர்களின் சந்திப்பை முன்னிட்டு இலக்கிய விருந்தினர்களை வெகு சிறப்புடன் நடத்தி நடத்தியது.

சென்ற 30.11.73ல் மகாவித்தியாலத்தில் - கவி காளியப்பன் அவர்களின் சமயில் நடந்த இலக்கிய விருந்தில் மங்களம் சண்முகம் சிவலிங்கம், தெனியான், மருதூர் மருது - ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர்.

அதன் பின் அங்கமாக நடைபெற்ற "விழாக்கு நிறைத்து மாலமட்டுமே" எனும் பொருள் பத்திய கவியரங்கில் கவிஞர்களான

கல்முனைப் பூபால், மாலமுனை - பாசாக், மணசூர்-ஏ. காதர் ஆசிரியர் பங்கு பற்றினர்.

நிகழ்ச்சியின் மத்தியில் காலஞ்சென்ற அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களின் மறைவை யொட்டி அருமிக் மொளையா சஞ்சலி செலுத்தப்பட்டது.

செயலாளர் மறன் - யு. செயின் அவர்கள் நன்றி கூறினர்.

புதிய அதிபர்

சம்மாந்துறை இஸ்லீம் மகாவித்தியாலத்துடன் அதிபராக ஓசூர் எம். ஐ. கோஸ்முகம்மது அவர்கள் 15.12.73 முதல் நியமனமாகி உள்ளார்.

சம்மாந்துறைப் பிரதேசத்தைப் பிரதிபிடிக்கக் கொண்டு அவர், சமீப சேவையில் மிக்க ந. மாரடு கொண்டவர். சிறந்த ஆர் ஆசிரி

யாக எல்லோராலும் மதிக்க-
கம்படுவாரா

காணிவிபரம்

சம்மாந்துறை, மல்கன்
பிட்டி, கொண்டவட்டான்
பகுதிய் பள்ளிவாசல்களின்
பராமரிப்புக்காக 14 1/4 ஏக்க
ர் வயல் நிலங்கள் நிரந்
தரச் சொத்தாக அடுத்து
வெடுகின்றனவாம்.

புதிய பாடசாலைகள்

சென்றால் பரம், கல்ல
ரிச்சல் ஆகிய சம்மாந்துறைப்
பகுதியைச் சேர்ந்த அடு-
கிராமங்களிலும் மேலும்
அரண்டு புதிய பாடசாலைகள்
ஸ்தாபிக்கப்பட உள்ளன.

அதற்கான ஏற்பாடு-
களைச் சம்மாந்துறை இஸ்
லாமிய ஆசிரியர் சங்கமா-
னது பொத்துவில் தொகுதி

தேசியப் பேரவை உறுப்பி-
னர், கல்விப்பகுதி ஆகியோ
டுடன் தொடர்பு கொண்டு
துரிதமாகச் செய்துகொண்
வெடுகிறது.

சம்பளம், சம்மாந்துறை மக்கள் வங்கியில்!

சம்மாந்துறைப் பகுதி
யில் உள்ள சகல பாடசாலை
ஆசிரியர்களுக்கும் மிகவிரை
வில் சம்மாந்துறை மக்கள்
வங்கியின் லேமாகச் சம்ப-
ளம் பெறுவதற்கான ஏற்பாடு
களை செய்யப்படுகின்றன.

அது காலவரைக் கல்
இளைவங்கியில் பல காலம்
களை அனுபவித்துச் சம்பளத்
தைப் பெறுவதற்கு ஆசை
கீழர்களின் நினைவுகளைக்-
டுறைபாட்டைச் சம்மாந்துறை
இஸ்லாமிய ஆசிரியர் சங்கம்
தீர்த்துவைக்க இன்வந்து
ளது.

சூட்டுக்கோல்

பழைய சம்பிரதாயங்கள் என்ற போர்வைவில்
 இன்று எமது சகீகத்தை யே குழையச் செய்துவடும்
 வைத்தியக் காரத்தனமொன
 ரொண்டைககள், கோடீபாடுகள் பலவும்
 எம் மனிக வாழ்க்கையில்
 விரவி வருகொடா விடுதலாசிக ரொண்டடிப்பதை
 நொங்கன் அனிகவொம்.
 திவந்தால் ஏற்படுகின்ற தின்னல்கள் யின்னல்கள்
 ஒன்றிரண்டல்ல.
 திவந்தின் வகைகளில் திடுந்து
 ஒவ்வொரு மனிகஜும் விடுதலை பெற்றுவாழ
 எம்மை ஆட்டாய் படைக்கும்
 வைத்தியக் காரத்தனமொன
 பல சம்பிரதாயங்கள்
 புடம் போடப்பட்டாக வேண்டும்.

திவை தொடர்புக அடுத்துவடும் ரொண்டைகளில்
 ஆரம்பிக்கும் - மாணன்-யு. செயின் எமதும் 'சூட்டுக்கோல்'
 என்னும் கட்டுரைத் தொடரில் 'விஷம்பொல் ஏதுதி
 றது விடை! மாப்பிள்ளை திடைக்காது மண்பெயர்
 டாட்டம்' எனும் அம்சமும் திடம் பெறும் வாசகமும்
 யங்கள் பெறுக்திடுந்து சூட்டுக் கோலின் சூடொன
 விளைவுகளை எஜிப்பாடுங்கள்.

